

عنوان مقاله:

جایگاه مصالح در بهینه سازی مصرف انرژی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و چهارمین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مینو ناصری خیابوی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد خلخال، اردبیل، ایران

سید مهدی امیرکیایی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد واحد بندر انزلی، دانشگاه آزاد اسلامی، بندر انزلی، ایران

خلاصه مقاله:

توجه دوباره بشر امروزی به معماری بومی که به دور از تخصصهای آکادمیک، در پاسخگویی به نیازهای انسانی در ارتباط تنگاتنگ - با محیط طبیعی و شرایط اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی شکل می گیرد حاکی از اهمیت و ارزش آن بویژه در شهرهای سنتی - ایران است که بخش عظیمی از ابنیه این مرز و بوم را تشکیل می دهند. معماری بومی با ویژگیهای منحصر بفرد خود در برگیرنده حوزه های مختلفی است که یکی از مهمترین آنها به کارگیری مصالح بوم آورد است. در تقریباً همه جا طبیعت موادی را برایشاخت در اختیار قرار داده است. چون این مواد به فراوری یا حمل نیاز کمی دارند، هزینههای اقتصادی و زیست محیطی کم است. بعضی منابع تجدیدپذیرند (مانند درختان و کاه) و بعضی چنان فراوانند که تقریباً پایان ناپذیر محسوب میشوند (مانند سنگ و ماسه). برای توسعه پایدار لازم است که منابع مالی محدود محلی به جای خروج از منطقه در داخل آن هزینه و در بین اهالی محل توزیع شود. همچنین دانش فنی در زمینههای مختلف از جمله ساختمان در منطقه گسترش یافته و باقی بماند. از سوی دیگر موادی چون سنگ، سفال، آجر و چوب به ساختمان کیفیت بومی یا تعلق به محل میدهد که این خوشایند و دلپذیر است. در این مقاله با محور قرار دادن مصالح پایدار و بومی، به عنوان بارزترین الگو، مزایای استفاده از آن را در بافت های سنتی ایران مشخص می کند. روش به کار گرفته شده توصیفی تحلیلی می باشد

کلمات کلیدی:

پایداری، مصالح بومی، مصالح پایدار، بهینه سازی انرژی، بافت سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/478226>

